

ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՐԿՐՈՒՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵԼԻԿ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարեկանը 6 ռուբլ. Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция „Мшакъ“. Կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“. Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

Ոմբարդութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և տօն օրերէն).

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լիցուով.

Յայտարարութիւնները համար վճարում են իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ. Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

Էլմաս Պողոսեան, Վրթանէս, Հմայակ, Վարդուհի, Անիւ Ստեփանեան Յակոբեանները և Սրբուհի Ստեփանեան Ղօնգաղապեանը ցաւօք սրտի յայտնում են՝ առաջինը անմոռանալի ամուսնու, իսկ մնացեալները իրանց սիրելի հօր՝

ՍՏԵՓԱՆ ՅԱԿՈԲԵԱՆԻ

մահը, և խնդրում են բարեկամներին ու ծանօթներին շնորհ բերել յուղարկաւորութեանը, կիրակի, ամսին 21-ին, առաւօտեան ժամը 10-ին իր բնակարանից՝ Սօրյակ, ձիւղէ-լինակայա փողոց, № 15, դէպի Զիզաշէնի Աւետեաց ա. Աստուածածնի եկեղեցին, և խնայելից Խօջիվանքի գերեզմանատունը: Ամբողջը լինելու է շաբաթ, երեկոյեան ժամը 7-ին:

ԲՈՎԱՆԴԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Պատրաստութիւնները շարունակվում են. ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Միջոցներ, բայց ինչ միջոցներ. Ներքին լուրեր. ԱՐՏԱԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պատերազմի շուրջը. Կ. Պօլսի լրագրութիւն. Մի առաջարկութիւն. ՀԵՌԱԳԻՐ ՆԵՐ. ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Լեհաստանի հայերը:

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ՇԱՐՈՒՆԱԿՎՈՒՄ ԵՆ

Պաշտօնական հաղորդագրութիւնը տեղեկացրեց այն ընդհարման մասին, որ թուեցէ կէն միմեանց հետ ուսուական և կորէական առաջապահ գործերը մայիսի 15-ին կորէայի հիւսիսարևմտեան մասում ճալու գետի և Անչոու քաղաքի մէջ գտնվող Չօնչօու քաղաքի շրջակայքում: Մեր ընթերցողները տեղեկութիւն ունեն այդ տեղերի աշխարհագրական դիրքի մասին: Այժմ օգտվելով այն, տեղեկութիւններէն, որ քաղաք է «Новое Время» լրագրի արտաստմանն թերթերէն, կարող ենք հաղորդել, որ ուսուաց խուզարկու խմբերը քննելով և ուսումնասիրելով հիւսիսային կորէան, միաբերան հաւատացնում են, որ հապոնացիները կառուցանում են մեծ և ուժեղ ամրութիւններ ամբողջ թերակղզու միջագծով սկսած Անչօու քաղաքի դէպի Մրեներ մինչև հապոնական ծովափին այն նաւահանգիստը, որ յայտնի է Լազարելի նաւահանգիստ անունով:

Ենթադրութիւնները կառուցանում են այդ ամրութիւնները այն նպատակով, որ կարողանան ապահովել իրանց յետ նահանջումը այն դէպքում, եթէ նրանց արշաւանքը դէպի Մանջուրիա անաջողութեան հանդիպէ: Այդ ամրութիւնների շինու-

թեան վրա բանում են մի քանի հազար կորէական մշակներ, «կուլիներ», ետպոնական զինուորական ինժեներների ղեկավարութեամբ: Ամրութիւնները շուտով պատրաստ կը լինեն: Եւ այն ժամանակ միայն հապոնացիները առաջ կընթանան: Այդ ամրութիւնները համարվում են ահապահ, քանի որ հապոնական նաւատորմը իշխում է ծովի վրա:

Այն դժգոհութիւն, որոնք առի կիջնեն արևմուտքից Չինուլիի նաւահանգիստում և արևելքից Գինգանի նաւահանգիստում, առաջ կը դնեն մէկը միւսից անկախ և երբ միմեանց կը հանդիպեն Իճուպիճի մօտ, այն ժամանակ նրանք դժգոհութիւն կը դառնայ հատուաւ մի յենարան նըրանց համար: Իրանից յետոյ նրանք կը մղվեն դէպի Մալու գետը, որտեղ և կը հանդիպեն ռուսներին:

Առևտրական գործակալութիւնը արտաստմանն թերթերէն վերցնելով ասում է, թէ Շալու գետի աջ ափին ռուսները ամրացնում են Անչոու, իսկ գլխաւոր ոյժերը կենտրոնացնում են դէպի Լաօեան և Մուկուի քաղաքները մօտերը: Մանջուրիան դեռ ազատ է թշնամու դժգոհի: Օղբ սկսել է տարանայ. ճիւղեր հարկում է: Չինական ազգաբնակչութիւնը առաջվայ պէս հանդիստ աշխատում է: Ռուսաց փողի կուրսը բարձրանում է:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԻՋՈՑՆԵՐ, ԲԱՅՏ ԻՆՉ ՄԻՋՈՑՆԵՐ

Սովը ստեղծել խարազան է մի երկրի համար: Յաճախ նա աւելի զոհեր է տանում, քան շատ պատերազմներ: Նա զարուհել է,

գրութիւնը, մանաւանդ որ այդ տարրը ապրել էր Թաթարիայում, իւրացրել էր անասնապահ թաթարների սովորութիւնները:

Բայց զինուորական գաղթականութիւնները այդ գրութեան մէջ միշտ չեն մտնում: Մի կուլտուրական երկրի կենցաղը պիտի ազդէր այդ մարդկանց բարքերի վրա, հետզհետէ հեռացնելով նրանց անասնապահ նօսադների նախապետական կենցաղից, հետզհետէ թուլացնելով նրանց խիստ բարձր և բարդակերթ կենսական ընտելացնելով: Եկան Անիի գաղթականները, որոնք իրեն առևտրական մարդիկ, հաստատվելիք քաղաքներում և իրանց ձեռքն առնալ տեղական շահաւէտ պարագայները: Կոյս Մարիամի անասնապահ ասպետները հետզհետէ մօտեցան քաղաքներին, կորցրին իրանց պատերազմական եռանդը և ընկան նոյն առևտրական աշխարհի մէջ: Գիւղերը անյայտացան:

Ուր որ գնում էին հայերը, այնտեղ եկեղեցիներ էին հիմնում: Կամենեցում նրանք շինեցին վեց եկեղեցի, որոնցից այժմ մնացել են երկու հատ: մէկը կաթօլիկական եկեղեցի է զարծրած և կոչվում է Նիկոլայի եկեղեցի, միւսը, Աւետեաց եկեղեցին, զարծրած է օրթօքս եկեղեցի: Խմբվելով իրանց եկեղեցիներին շուրջը, հայերը աշխատում էին առանձնահատկապէս մօտեցնել և ձեռք բերել իրանց սեփական ինքնավարութիւնը: Այդ ինքնավարական կազմակերպութիւնը ստեղծվեց այն

երբ մեծ տարածութեան վրա է սփռվում: Համեմատաբար հեշտ է նրա հետ մրցել, երբ մի ընդարձակ երկրի փոքր մասն է «վարակվում» այդ հիւսնադրութիւնով:

Բայց իմաստուն մարդիկ չեն սպասում, որ աստուածային խարազանը, թշուառութիւնը դաշ, դուռը բաղիէ, յետոյ միայն մտածեն նրա մասին: Նրանք վստահը նախատեսում են և նախօրօք միջոցներ խորհում:

Մի քանի նահանգներում հունձի պակասութիւն է նպաստում. արտերը լաւ արդիւնք չեն տալու:

Պէտք է այժմանից միջոցներ որոնել, ցաւին դարման անելու մասին խորհել:

Եւ «Земледельческая газета»-ն, իբր մասնագիտական թերթ, իբր երկրագործի մեծիկի մասին մտածող առաջարկում է իր միջոցները:

«Կարտօֆիլի այն խիւղ (փափէն), որից արդէն օսլան հանված է և որը կարտօֆիլից օսլայ պատրաստելու գործում կազմում է դուրս գցվելու աւելորդ բան»:

Ահա այդ «դուրս գցվելու» բանից՝ մասնագէտն առաջարկում է հաց պատրաստել վատ բերք սպասող նահանգների գիւղացիների համար:

«ХОВИНЫ» մասնագիտական թերթը նկատում է, որ այդ դուրս բուսական ցիլիւզից կազմված նիւթն այնքան անհարմար է, որքան և թուղթը, բամբակը և այլն: Բայց թուղթն ու բամբակը թանկ են, իսկ կարտօֆիլի այդ աւելորդ մասերը

«օսլայի գործարաններում ստացվում են այնպիսի առատ չափերով, որ նրանց գործարանից հեռացնելու միջոցներ մտածելը մեծ հոգս է պատճառում գործարանների վարչութիւններին: Այդ պատճառով յիշված խիւղ միշտ էման կը լինի»...

«Зем. Г.»-ն աւելացնում է, որ դրանից պատրաստված հացը «ամեն կողմով գերազանց հաց է դուրս գալիս»: Ապացոյց—երբ այդ հիւսնայի հացից մի կտոր գցեցին շան առաջ՝ նա կեղտ: Այդ ժամանակ մի գիւղացի կանգնած է լինում փորձը կատարված տեղում: Նա տեսել է, որ շունը ուտում է հացը, չէ արհամարհում, գիւղացին սաղ է:

«Ոչինչ», այդպիսի հացը դեռ կարելի է ուտել. տես, ինչպէս շունը կարծում է. իսկ սովի տարին մենք ստեղծված էինք ուտել այնպիսի հաց, որ շներն էլ չէին ուտում:

Շունն էլ է ուտում:—Ուրեմն էլ ի՞նչ կասկած, որ հացը լաւ է:

Արտօնութիւններից, որ տալիս էին լեհական թագաւորները հայերին: Առաջին արտօնութիւնը տուեց Լիուվայի իշխան Իբի Կորիա-տովիչ 1374 թվ Նոյեմբերի 7-ին, իսկ նրանից յետոյ լեհ թագաւորները լայնացնում էին արտօնութիւնների շրջանակը:

XV դարի վերջում Կամենեցի հայերը ունեին իրանց վոյտը, 6 աւազներ, 40 մարդկանցից կազմված խորհուրդ: Հայկական ինքնավարութիւնը կարմիր գուռն գործածելու իրաւունքն էլ էր ստացել, մի իրաւունք, որ միայն թագաւորներին էր պատկանում և այն հիմնարկութիւններին, որոնց թագաւորը լիա-մարմինը դատաստանական մի հիմնարկութիւն էր, որ զեկավարվում էր ոչ թէ լեհական, այլ հայոց հին օրէնքներով: Նա էր կարգադրում և հայ համայնքի ընդեր եկեղեցական (բուրմիստոր) Նիկոլայ հայերի մասին:

Հայերը, ասում է նա, եկուորներ լինելով, տեղացիները վրա գրուին և բարձրացրել արհամարհում են լեհական իշխանութիւնների հեղինակութիւնը, ուղում են իրանց կառավարելու ամեն ինչ, կազմում են ինչ-որ ծածուկ ժողովներ, որոնք կարող են սպառնալ ոչ միայն Կամենեցին, այլ և լեհական թագին: Դրանով ոչ միայն գրել ու կարգաւ, այլ և խօսել իսկ

նոյն լրագրի կարծիքով վատ չէ և այն հացը, որ թխվում է

«լաւ ծածուկ, մանրացրած դարմանից, ի հալելէ համարի ալիւրի բաւական խոշոր խառնուրդով»:

Այդ միջոցով ստացվում է մի հաց, որ թէև արտաքուստ զգլիկ է, բայց շներն ուտում են: Եթէ նրանք ուտում են ի հալելէ—գիւղացին էլ կուտէ:

«НОВОСТИ» լրագիրն առաջ է բերում մասնագիտական թերթի դատողութիւնները այս մարգարիտները և ապա աւելացնում իր կողմից.

«Եւ այս ամէնը ասում են մարդիկ լրջօրէն, մասնագիտական թերթում»:

Այդ, կաւեղացները մենք—հեշտ է առաջարկել, թուղթ, բուսական ցիլիւզից ուտելու հեշտ է մանաւանդ, երբ ուտող մենք չենք լինելու և կարող ենք այդ օրը ճաշին ուտել ոչ միայն իսկական հաց, այլ և մսեղէն:

Ուստի

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Կովկասի կառավարչապետի մօտ, ներկայ մարտի 17-ին, կառավարչապետի օգնականի, գեներալ-ադիւտանտ Անիլախովի, Երևանի գեներալ-ադիւտանտ Գլաբշիկ և տեղական զինուորական և քաղաքացիական բարձր աստիճանաւորների մասնակցութեամբ ժողով եղաւ, որ իմեներ վտրցելը զեկուցեց կովկասեան գլխաւոր լեհապետը: Վրաւորվում էր կաթիլի անցկացնելու մասին:

Ստացանք պ. Երազմանից. չքաւորների օգտին երեք (3) ռուբլի:

Ասում են, որ Շալու ալս տարի մուհարիսէ մի հանդէսը քաղաքի շէտ թուրքերի մէջ նախկին տարիներին հանդիսաւորութեան ստուերն անգամ չէր կրում: Կրօնական այդ մեծ հանդէսի և ինքնատանջութիւնների թուրքահաւուն բաւական նպաստել է Շուշի եղած ժողով Շէյխ-Հուսէյնը, որ բաւական գործը քարոզներ է խօսել ինքն իրան տանջելու դէմ: Եթէ Մանվելի թու չուտէին սպանել և խիստ տանջանքներով, դա դեռ չէ նշանակում, որ այժմեան մանաւորականներն էլ պէտք է իրանց տանջեն:

Գա ձա կից հաղորդում են մեզ, որ ներկայ տարվա մայիսի 21-ին տեղական նահանգ-

լեհները, ընդունելով ծանօթ չը լինելով Վրաւունքի հետ, իրանց հպարտութեամբ և գոհարարութեամբ յոյս դնելով իրանց փողի և հաւատարմեան վրա, ճնշում են քաղաքացիներին, աշխատում են, ուր որ կարելի է, փնտել լեհերին: Ընկնելով լեհական քաղաքային տան խառնութիւնը, հատաւորում են, թէ դրանք իրանց սեփականութիւնն են և չեն ուղղում ոչինչ վարձ տալ: Իրանց արհեստաւորներին բաժանել են լեհական համբարութիւններից ու մտածում են հիմնել իրանց ընկերութիւններ: Թոյլտուութիւն ունենալով ծախել միայն երկու տեսակ լամիք, նրանք բաց են անում գինեւոնի և այնտեղ վաճառում են զանազան խմիչքներ: մեղր, զարնուր, գինի և արաղ: Թոյլտուութիւն ունենալով ծախել միայն պարսկական և թուրքական ապրանքներ, նրանք պահում են երկաթի մեծ պահեստներ:

Մենք կը բերենք այստեղ և XVII դարի մի գրողի վկայութիւնը: «Հայերը, ասում է նա, իրանց հետու են պահում ինչպէս լեհերից, նոյնպէս և ուրիշ ազգութիւններից ու կրօններից».—համարեա նոյն չափով, ինչպէս և հրէաները, բայց միայն այն զանազանութեամբ, որ միշտ պատրաստակամ են, իսկ հայերը, ընդհանրապէս արիւստղատեսներ տեսնում են: Ուրիշ մարդկանցից հայերին հեշտ է զանազան ինչ նրանց թուի դէմքով և ստահակութիւն արտայայտող աչքերով, ինչպէս որ շնուրներին

գական դատարանում նշանակված է ոստիկան Սերգի Ակոպովի սպանութեան գործի քննութիւնը,

Այս տարի Պետքերի գինւորական բժշկական ակադեմիայի 5-դ կուրսի 154 աւարտող ուսանողներից 142-ը ենթարկվելու են արագացած քննութեան և նշանակվելու են գործող բանակի մէջ բժշկի: Մնացած 12-ից 4 հոգի արդէն կամաւոր են գնացել խոյն բանակը:

Բոստովի և Վլադիկավկազի թերթերը մեծ գովասանքով են խօսում երգիչ Ամիրջանի տուած կօնցերտի մասին: Ամիրջան երգել է «Պայացներ», «Եւգենի Օնեգին», «Բլաւնա Իգոր», «Կարմին» և ուրիշ օպերաներից կտորներ, և ստացել է պաշտօնի: Բոստովում երգել է նաև հայերէն երգեր:

Ալէքսանդր Բոլշակով ֆինանսական առաջընթացներն է ցոյց տալիս: Երկու տարի առաջ բացվեց այնտեղ բաղադրային բանկ շատ չնչին դրամագլխով, այժմ էլ ուղում են բանալ փոխարքած վարկի ընկերութիւն: Այդ առիթով ներկայ մարտի 14-ին բաղադրային կուրում մասնաւոր խորհրդակցութիւն է տեղի ունեցել, որի ժամանակ մօտ 100 հոգի համաձայնութիւն են յայտնել: Այդ մարդիկ իրանց միջից ընտրել են մի յանձնաժողով և նրան են յանձնել ապագայ ընկերութեան ծրարագիր և կանոններ մշակելու գործը:

Մայրաքաղաքի լրագիրները հաղորդում են, որ ժողովրդական լուսաւորութեան միջնորդութիւնը մշակել է հետեւեալ կանոնները միջնակարգ դպրոցները մտնելու քննութիւն տուողներին համար: Քննութիւնները տեղի են ունենալու գարնանը և աշնանը: Այն անձերը, որոնք անբաւարար թուանշաններ են ստանում դարձան քննութիւնների ժամանակ կարող են քննութիւն տալ նոյն դպրոցում, աշնանը, զբաղմունքներն սկսվելուց առաջ և կենթարկվեն քննութեան բոլոր առարկաներից, բացի նրանից, որոնց համար գարնանը ստացվել է 4-ից ոչ պակաս թիւ: Ընդունելութեան ժամանակ նախապատուութիւն տրվում է այն աշակերտներին, որոնք առաջին քննութեան ժամանակ իսկ աղոյի են Աշնանը ևս աջող քննութիւն չը տուողները կարող են քննութիւն տալ երրորդ անգամ, բայց ոչ առաջ հետեւեալ յոշակար ամսից: Այն ժամանակ ներանցից կը պահանջվի քննութիւն և կէս տարում անցած դասընթացից: Այդ կանոնները տարածվում են լուսաւորութեան միջնորդութեան հսկողութեան տակ եղած բոլոր ուսումնարանների վրա:

ԿԱՂԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ մեզ գրում են. «Մշակի» № 46-ում տեղիցս հաղորդված էր, որ իբր քաղաքային դպրոցի տեսուչը ցանկանում է այդ դպրոցական բաժին բաց անել մի և նոյն դպրոցում: Հաղորդված լուրը ճիշդ չէ: Պ. տեսուչը ցանկանում է ոչ թէ այդ դպրոցական բաժին բաց անելու, այլ արհեստանոց, որտեղ

կարելի է դասաւանդել նրանց գունատ յիմար դէմքով: Հայերը յօժարութեամբ չեն ամուսնական կապեր հաստատում այնպիսիներին հետ, որոնք իրանց հաղորդիչներն են ծագում:

Թէ քաղաքագետը և թէ այն գործող, անշուշտ, նախապաշարված մարդկանցից էին, որոնց նմանները մասնաւոր այժմ շատ են: Բայց երկուսի վկայութիւնները հաստատում են այն իրողութիւնը, որ Լեհաստանի հայութիւնը կարծես ընդամենը գիտէր, թէ ինչ է սպասում իրան, մի փոքրիկ ժողովրդին, օտար ազգութիւններից կազմված այդ ծովի մէջ: Վրաստանը զգացողը զգուշութեան ծայրայեղ միջոցների էլ է դիմում: Լեհաստանում իր ազգային ինքնութիւնը դէմը պահպանելու համար հայը աշխատում էր իրան շրջապատել չինական պարիսպներով, առանձնանալ, կղզիանալ, կըտրվել նոյն իսկ քաղաքակրթութիւնից, որ ազգերն ու լեզուները հաւաքում է միասին: Ո՞րքան նա անախտ էր իր այդ ձգտման մէջ: Բնաբան չէր խաղում, վաղ թէ ուշ, հայութեան այդքան հեռաւոր մի տեղում պիտի սպանար անհետացումը: Բայց Եւրոպայի հողի վրա չինական պատեր չէին կարող կանգուն մնալ և նրանք էլ վաղ թէ ուշ պիտի տապալվէին:

Բանի որ լեհահայերը ունէին իրանց եկեղեցական անկախութիւնն ու ինքնորոշութիւնը, այդ կղզիացումը մի յայտնի չափով դեռ կարող էր հետեւանքների հասցնել: Բայց երբ կորսւեալ այդ անկախութիւնը, երբ կաթոլիկ ե-

պիտի սովորեն աշակերտները, թէ հիւսնութիւն և թէ երկաթագործութիւն:

ՇԻՐԱԿԻՑ (Կարսի շրջան) մեզ գրում են. «Երէկ, ամիս 16-ին, երեկոյեան ժամը մօտ 4-ին երեք անյայտ անձինք ատրճանակի 6—7 հարուածով սպանում են Փարկեթ գիւղի բնակիչ (Շիրակ) Կիրակոս Պետրոսեանցին, երբ վերջինս իր տան առաջ ոչխարներին էր կերակրում: Սպանողները իսկոյն անհետանում են: Մօտ 3—4 ամիս առաջ հանգուցեալի թըշնամիները դարձեալ մի անաշուղ փորձ կատարել էին նրան սպանելու, սակայն չնորհիւ վրա հասնող գիւղացիներին, այդ նրանց չէր աջողվել. տեղական ոստիկանութիւնը ետանդուն միջոցներ է ձեռք առել սպանողներին գտնելու:»

ՍՈՒԴԱՂԻՑ մեզ գրում են. «Սե ծովի ափերի գեղեցիկ վայրերից մինը ևս համարվում է Սուգաղը իր բարձրագիւր սարերով, կանաչադարձ բլուրներով, մեղմ և բայցբայուն օդով: Վերջին տարիներ Սուգաղը գրաւել է հիւսիսի մեծ քաղաքների հիւսիսների ուշադրութիւնը, որոնք ամառները բաւական մեծ թուով, գալիս են այստեղ, ծովում լողանալու և իրանց քայքայված առողջութիւնը վերականգնելու համար: Բացի գրանից Սուգաղը, չորիւ թերակղզու մէջ, դիտւ աղբիւրաբերութեան կողմից, առաջին տեղն է բռնում: Բայց անա երկու տարի է կարծես բնութիւնը երես է դարձրել Սուգաղից և բաղդը ուրախ չէ ժպտում նրան: Այս վերջին տարիների երաշտը յուսահատեցրեց այգետէրերին: Օրինակ 2000 վեղքօ գիւնի արտադրող այգուց ստացվեց 1902 թւին 500 վեղքօ իսկ անցեալ տարի միայն 300 վեղքօ: Զորութեան պատճառով այստեղի ջրօրներից շատերը ցամաքել են և բնակիչները ջրի նեղութիւն են գգում, մասնաւոր Այսասավայի մասը: Այս տարի ձմեռը այստեղ նորից, անցեալ տարիների նման, չորային անցաւ, միայն փետրվարի վերջերին մի երկու անգամ անձրև եկաւ: Եթէ եղանակները այսպէս չորային գնան, ցաւելով պէտք է ասել, որ Սուգաղի խաղողի այգիների կէտը չորութեան պիտի մատնվի: Թէև գիտու գններ բարձր են, բայց աւելի չը կայ: Անցեալ տարվայ գինին վաճառում են վեղքօն 3 ռ., 3 ռ. 50 կօպ:»

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏԻՄԱՆՈՒՄ ԵՈՒՐՁԸ

Անգլիայի դերը ռուս-հայկական պատերազմի մեջ: Ընդհանուր կարծիք է, որ Անգլիան եղաւ Եւրոպայի դրողը՝ պատերազմ անել Ռուսաստանի հետ: Այդ կարծիքը հիմնված է այն ենթադրութեան վրա, թէ Անգլիային ձեռնառն է այդ պատերազմը, նախ Ռուսաստանին թուլացնելու համար, երկրորդ՝ Ռուսաստանին զբաղեցնելու, որպէս զի ինքն կաւելութիւնները Եւրոպայի կողմը կը լինեն: Անգլիան տարածութիւնը, որ բաժանում է Եւ-

կեղեցին, բնութեամբ տիրանալով հայերին, վերացրեց կրօնական խտրութիւնը, այլ ևս կղզիացումը անկարող էր գոյութիւն պահպանել և Լեհաստանի հայը այլ ևս չող չունէր, որ կանգնէր նրա վրա: Միջնադարեան ծուռ հասկացողութիւնները վաղուց էին խորխորատ փորում նրա ոտների տակ, և չինական պատերը աւելորդ էին:

Միջնադարեան հասկացողութիւնների ամենազրկաւորն այն էր, որ լեհահայը կամենում էր ապրել լոկ իրեն կրօնական մի համայնք: Մայրենի լեզուն կատարելապէս արհամարհված էր: Մենք գիտենք, որ Լեհաստանում հայը հարուստ էր, ուժեղ դերքի տէր էր, ունէր ինքնագոյութիւնը, բայց ունէր նա բարեկարգ դպրոցներ, ունէր գրականութիւն, լաւ դաստիարակված աշխարհական և հոգեւորական դասակարգեր: Չունէր: Դա նրա թական միջոցներով գործող, բայց մասաւոր գէներով վերին աստիճանի աղքատ մի ժողովուրդ էր: Դէն գցելով իր մայրենի լեզուն, նա խօսում, աղօթելով իր թաթարական լեզուն՝ Նոյն իսկ իր եկեղեցական գրքերը նա թարգմանեց թաթարերէն: Եւ այն օրտեղ: Եւրոպայում: Այսպիսի մի ժողովուրդ չէր կարող ինքնուրոյն գոյութիւն պահպանել, նա իրաւունք էր չուներ պահպանելու: Ապրելու իրաւունք ազգերին տալիս է ոչ թէ հնապաշատութիւնը, ոչ թէ ցեղական աւանդութիւնների մեքենական պահպանութիւնը, այլ ժամանակի հետ առաջադիմելը, ազգային ինքնուրոյնութիւնը գիտակ-

Անգլիային ձեռնառն է նաև Եւրոպային թուլացնելը, որովհետև այդ երկրը, իբրև զօրեղ ծովային պետութիւն, որ կարող է վտանգաւոր մրցակից դառնալ, անհանգստութիւն է պատճառում նրան:

Սակայն այժմ շատ մեծ զարմանք է պատճառում ամերիկե Անգլիայի բռնած խաղաղասիրական դիրքը և մասնաւոր անգլիական կառավարութեան ջանքերը՝ բարեկամական կապեր հաստատել Ռուսաստանի հետ և ամեն կերպ բարեացակամութիւն ցոյց տալ նրան: Անկեղծ է այդ բարեկամութիւնը, թէ կեղծ, այդ հարցը շատերին է հետաքրքրում և «HOBST» լրագիրը փորձ է անում լուսաբանել նրան:

Որքան էլ Անգլիայի պետական մարդիկ, ասում է նա, ամեն կերպ աշխատում են, որքան էլ նրա մամուլի մի մասը ջանքեր է գործ դնում համոզելու մեզ իրանց բարեկամութեան մասին, բայց ռուսները մէջ կազմվել և ամբարշտելով է այն համոզմունքը, թէ գլխաւոր մեղաւորը մեր պատերազմի, Եւրոպայի հետ Անգլիան է: Նա ինքն ցանկացաւ այս պատերազմը, նա զբղեց Եւրոպային, միշտ ներքինաց նրան այն միտքը, թէ հնարաւոր է, որ Ռուսաստանը կատարեալ պարտութիւն կրէ: Անգլիայի նպատակը պարզ է՝ զբաղեցնել Ռուսաստանը հեռաւոր Արեւելքում, որպէս զի ինքն ստանալ գործողութեան կատարեալ ազատութիւն Մօսկուտը Արեւելքում: Իր հասարակութեան մէջ նա չէ խնայում նոյն իսկ իր դաշնակցին և դիտմամբ մատնում է նրան կործանի:

Ի՞նչ քննարկման հնարաւորութեան լուրերը ծագելուց շատ առաջ, շատ ետանդուն կերպով աղբաւանք էր սկսվել: Լրագիրների և հանդէսների մէջ մի ամբողջ շարք յօդուածներով անգլիացիները բացատրում էին երկու ապագայ հակառակորդների ծրագրերը, բորբոքում էին հապօնացիների կրքերը, այն, ինչ որ յօդուածները չէին կարողանում անել, կատարում էին անգլիական էմիսարները, որոնք գործում էին ոչ միայն հապօնական բարձր վարչութեան ուղի շրջանում, այլ և ժողովրդական մասնայի մէջ: Այդ նպատակով անգլիացիները ոչ մի ծախք չէին խնայում և ամեն տեսակ միջոցների էին դիմում:

Նորերս հրատարակվեց Համիլտօնի գիրքը «Կօթա» վերնագրով, որ նուիրված է այդ երկրի բազմակողմանի ուսումնասիրութեան, պատմական, ազգագրական, տնտեսական և քաղաքական տեսակետներից: Գիրքը լոյս է տեսել դեռ դեկտեմբերի 25-ին, այսինքն մի ու կէս ամիս հապօնական անակնկալ յարձակումից առաջ Պօրտ-Արտուրի վրա: Այդ գրքի մէջ մանրամասն խօսվում է Ռուսաստանի դրութեան մասին Մանչուրիայում և առաջ է բերված Ռուսաստանի, Եւրոպայի և Կօթայի ծովային և ցամաքային ոյժերի գնահատութիւնը: Բնորոշվին բնական և մտածել, ասում է հեղինակը, որ գործերի այժման վիճակը անխառնափնի կերպով կը տարբերվէ պատերազմ, որի ժամանակ բոլոր առաւելութիւնները Եւրոպայի կողմը կը լինեն: Անգլիան տարածութիւնը, որ բաժանում է Եւ-

ցական գործունէութեամբ և լուսաւոր գաղափարներով ամբապնդել:

Լեհաստանից հայը լոկ աւանդապահ էր, ուրիշ ոչինչ: Լեհական աղբիւրները նկարագրում են հայերի աւանդական մատաղի սովորութիւնը, որ հետաքրքրական մանրամասնութիւններ է պարունակում: Եկեղեցում քարոզ կայ. քարոզից յետոյ երկու մարդիկ եկեղեցին մտնում մի եղ: Դա մի շատ խոշոր, վախեցած կենդանի էր: Նրա շիջիւրների մօտ կարմիր ժապուղներով կապած են փոքրիկ բօժոժներ. եղջիւրներին կպցրած են վառած մոմեր, իսկ մէջը ծածկված է ծոցերով զարդարված թանգագին ծածկոցով (կապա): Եղը մատաղացու է. պատշաճաւոր աղօթքներից յետոյ նա ընկնում էր դանակի հարուածի տակ և նրա թարմ միտքը, որ սեղանի հետեւ խորովվում էր նուիրական կրակի վրա, բաժանվում էր ժողովրդին: Բայց մի անգամ, 1660-ին, մատաղի արարողութիւնը չաղկոցեց: Դրանում, եկեղեցու պատի տակ, մի չարածէի հրացան արձակեց. վախեցած եղը դուրս արժան: Նրան պահողների ձեռքից, վախեցած կանանց դէմ ու դէմ փախչելով, եկեղեցուց, կատարած վառում էր փողոցներով, քաջ տալով իր մէջքի ծածկոցը ցնել մէջ: Դա մեծ ծիծաղի առիթ դարձաւ ուսմանի և լեհերի համար: Փողոցային երեխաները ծափ տալով կանչում էին. «Անա հայերի սուրբ եղը»:

Գոյութիւն ունի մեղանում մատաղի այս-

րօպական Ռուսաստանը պատերազմի ապագայ բեմից, սիրերեան երկաթուղու կառաւարկ անպատրաստութիւնը, չինացիների թըշնամական տրամադրութիւնը, ռուսական նաւատորմի երկու հիմնականները՝ Վլադիվոստոկի և Պօրտ-Արտուրի հեռաւորութիւնը միմեանցից, այդ ամենը պէտք է տալ հապօնացիներին մեծ գերակշռութիւն և ծովի, և ցամաքի վրա: Ի հարկէ, աւելի լաւ կը լինէր, եթէ Պօրտ-Արտուրում ռուսական նաւատորմ և թնդանութիւն չը լինէին: Խելով այդ բերքը Չինաստանից, ռուսները մի քանի տարվայ մէջ կարողացան դարձնել նրան անառիկ և ծովի և ցամաքի կողմից:

Յայտնելով, որ ցամաքի վրա պատերազմը լուրջ առաջ տեղի կունենայ ծովային ճակատամարտ, հեղինակը ասում է, որ յաղթող կը հանդիսանայ Եւրոպային. կործանելով (?) ռուսական հզօրութիւնը, հապօնացիները կը խուժեն Մանչուրիա: Անցնելով ապա երկու պետութիւնների ռազմական ծովային զօրութիւնների գնահատութեան, Համիլտօնի խոստովանում է, որ այդ զօրութիւնները շատ նշանաւոր են և հաւասար միմեանց, բայց, ասում է նա, նաւատորմերի այդպիսի համեմատական հաւասարութեան հանդէպ, պէտք է ասել, որ Եւրոպայի ռազմաւարտութիւններ ռուս զօրքի փոխադրութեան, պաշար գտնելու և այլ կողմերից, մանաւոր այն կողմից, որ չինացիները իբր թէ ասում են ռուսներին, իսկ պաշտում հապօնացիներին, ուստի ցամաքի վրա ևս հապօնացիները աղողութիւն կուսնան, թէև ռուս զինուորի դիմացնութիւնը և քաջութիւնը հեղինակը չէ ուրանում:

Պատերազմի համար, շարունակում է նա, փող է հարկաւոր: Ի հարկէ, Ռուսաստանը կարողացել է ամբարի կանխիկ ոսկու հազար քանակութիւն, մօտ 100 միլիոն ֆունտ ստերլինգ (1000 միլիոն ռուբլի), բայց Եւրոպային ևս շատ փող ունի. նա ունի կենտրոնական բանկում յատուկ պահեստի գումար 113 միլիոն իէն, պլին 40 միլիոն իէն Լօնդօնում և 35 միլիոն անձնական իէն գումար: Դանձարանում կայ 50 միլիոն իէն, և էլի մի քանի միլիոն իէն Լօնդօնում, իսկ գնահատւած բանկերում ընկած կան հազար գումարներ, առանց գործածութեան, իսկ բանկերը, պարտաւոր են, միկադօի նորերս հրատարակած հրովարտակի համաձայն, պատերազմի դէպքում, բանալ կառավարութեանը՝ անսահման կրեդիտ:

Եւ այսպէս Համիլտօնի պէս նշանաւոր պետական անձն դեռ պատերազմից առաջ իր բազմածաւալ գրքով աշխատում էր այն միտքն արծարծել, թէ պատերազմի դէպքում, Եւրոպային կատարեալ աղողութիւն կունենայ, այդպիսով նա ներշնչում էր հապօնացիներին պատերազմի անհրաժեշտութիւնը, և օգտակարութիւնը Եւրոպային համար: Իսկ այժմ Անգլիան այնպէս է ցոյց տալիս, որ շատ վշտացած է արիւնահեղ պատերազմի առիթով: (НОВОСТИ)

Եւրոպայի զօրի բնորոշում: «JOURNAL» լրագրի աշխատակիցը որ Պօրտ-Մաիդից եկել է Մարսէլ, հետեւեալ հետեւեալ կերպով է բերում իր խոսքը: Եւրոպային հապօնական զօրքը ֆրանսիական դեպատնատան և հիւպատոսարանի պաշտօ-

պիտի արարողութիւն և որքան հին ու ազգային է այս նկարագրած դէպքը: Թող պատմական մեր ազգագրութեամբ զարդաւորները: Մենք միայն այն կարող ենք ասել, որ որքան էլ հին ու հարաւոր տ լինէր այս ծեսը, նա, այնուամենայնիւ չէր կարող ազգութեան պահպան դառնալ Եւրոպայի հողի վրա, այնպիսի միջավայրում, որ Լեհաստան էր ներկայացնում: Այդ սաստիկ աւանդապատմութիւնը ցոյց էր տալիս, որ կրօնական համայնքը պիտի կպած է իր ազգային եկեղեցուն: Բայց եղբայրները արծուի հայեացք գցելով այդ համայնքի վրա, շուտ հասկացան, որ դա մի անմասնելի ժառի չէ: Դժուարութիւններ, ի հարկէ, կը լինէին և շատ դժուարութիւններ սակայն, Լոյջոյայի բանակը աւելի լաւ գործել պիտէր և նրա գործողութեան դիմաց չը պիտի կարողանար դիմանալ մտաւորապէս անպատրաստ ու աղքատ այդ ժողովուրդը:

Պատմատուրի կող տալ Լեհաստանի հայութիւնը, եղբայրները նախ սկսեցին զարոյցներ բաց անել գնահատական քաղաքներում: Գտնել էին հայերի ամենատարած կողմը: Այդ կողմից ոչինչ պաշտպանութիւն չունէին հայերը: Աւանդապատմութեան և կղզիացման շրջապատները հեղա պիտի պատմովէին: Վրա հասան և ուրիշ բարեկալից հանդիմանները: Մեր հեղինակը իր բորջիւրի երկրորդ մասը նուիրում է հայերի կաթոլիկացման պատմութեան: Բայց այս մասին հետեւեալ անգամ:

հեռանքի վկայութեան հիման վրա. «Ճապոն-
նական զորքը զարմանալի կերպով լաւ է
կազմակերպւած և նրա պատերազմական կազ-
մակերպութիւնը հիմնաւոր է: Աւագ օֆիցէր-
ները ստացել են առաջնակարգ դիւնդակա-
ն կրթութիւն, բայց շատ բարձր գաղափար ու-
նեն իրանց սեփական արժանաւորութիւնների
մասին: Կրասնի օֆիցէրները խորապէս ներ-
շնչւած են պարտաւորութեան զգացմունքով,
բայց նրանք չունեն բաւականաչափ մասնա-
գիտական կրթութիւն: Զինուորները համար-
ձակ են մինչև հերոսութեան և անձնազոհումի,
բայց նրանց դիմացկանութիւնը շատ էլ
մեծ չէ»: (НОВОСТИ):

Բարձրագոյն հետազոտի փետրուարի 7-ին: Փո-
խարբայի Հեռուոր Արեւելքում, գեներալ-ա-
դմուտան Ալեքսեյով անունով հրատարակւած
է Նորին Կայսերական Մեծութեան հետեւեալ
Բարձրագոյն հրովարտակը. «Ի նկատի ունե-
նալով առաջնակարգ պատերազմի կարևորու-
թիւնը, որ պէտք է վերջնականապէս ապահո-
վէ Ռուսաստանի գերակշռող դերը խաղաղ
Ովկիանոսի ամբարի վրա, և նախատեսելով, որ
ձեզ, իբրև իմ փոխարքային, անհրաժեշտ կը
լինի փոխարքայի ձեր բնակավայրը աւելի կեն-
տրոնական տեղ, օրինակ, Սարգիս, կամ մի
այլ տեղ, ձեր ընտրութեամբ, ես օգտակար
համարեցի նշանակել ձեզ օգնական գեներալ
ադմուտան Կուրոպատկինին, որ լինի պետ
ցամաքային զորքերի, զորքի հրամանատարի ի-
րաւունքներով և փոխ-ծովային Մակարովին,
իբրև պետ ծովային ուժերի, նաւատորմի հրա-
մանատարի իրաւունքներով: Հաւատարմա՞ծ եմ,
որ այդ անկախ և պատասխանատու գլխաւոր
պետերի նշանակումը կապահովեցնէ ձեզ, իբրև
Իմ փոխարքային, ձեզ բաժին ընկած ծանր
պատմական պաշտօնի կատարումը: «Նիկոլայ»:
(«Пріамур. Вѣд.»):

Գեներալական հիւպատոսի կարգադրութիւնը:
«Morning Post» լրագրի թղթակիցը Ինկուից
տեղեկացնում է, որ գերմանական ընդհանուր
հիւպատոսը այդ դրութեամբ հաւանք է բերոյ
գերմանական հպատակներին և յայտնել նը-
բանց, թէ նրանք կարող են մնալ քաղաքում
իրանց սեփական բնակով և եթէ զրկանք կրեն,
չը պէտք է յոյս դնեն ում և իցէ օգնութեան
վրա: Եթէ ուսմանը յայտնվեն, ֆլուսովաների
համար շատ դժուար կը լինի վարձարութիւն
ստանալ կրած ֆլուսների համար, բայց եթէ
ուսմանը յայտնվեն, այդ աւելի հեշտ կը լինի:
(Рус. Вѣд.)

Կ. ՊՈԼՍԻ ԼՐԱԳԻՐՆԵՐԻՑ

—Տրայիգոնի Քաղ. ժողովը կը գրէ պատ-
րիարքարան թէ լրագրներէ տեղեկանալով
Տ. Եղիշիկ Վ. Պապականի արարքները քննե-
նալ համար քննիչ մը պիտի զրկուի դիտել
կուտայ թէ Տրայիգոնի թեմը արդէն հրաժա-
րեցուցած ըլլալով Եղիշիկ Վ.-ը, փոխանորդ
վարդապետ մը պէտք է զրկուի: աւելցնելով
որ եթէ զրկուելիք քննիչը իբր քարոզիչ կամ
իբր փոխանորդ պիտի մնայ Տրայիգոն, ըսե-
լիք չունեն, և ոչ ոք կը խուսափի քննութե-
նէն, իսկ եթէ զրկուելիք անձը միայն իբր
քննիչ պիտի երթայ, օգտակար չի կրնար ըլ-
լալ Վիճակին: Քաղ. ժողովը այս առթիւ նո-
րէն կրկնել է որ առաջնորդարանի սենեակին
մէջ փակուած ստանդարտը ցարդ չին յանձ-
նուած իրեն և թէ չի կրնար գործել առանց
այդ սոմարներուն, ուստի խնդրել է որ այդ
սոմարները անպատճառ յանձնուին վարչու-
թեան ապա թէ ոչ պիտի ստիպուին բանալ
զուանքը և սոմարները անել:

—Գաթիկոսեան Պատր. փոխանորդ Տ. Գրի-
գորիս Վ. Պապական կը գրէ պատրիարքա-
րան թէ Վիճակին թեմերը առանց քննիչի կը
մնան, հետեւաբար կը խնդրէ որ մէկ քանի
քահանաներ զրկուին և կամ հրահանգ տրուի
մէկ քանի քահանաներ ձեռնադրել տալու: Տ.
Գրիգորիս Վ. կը յայտնէ թէ Պոլս. և շրջակայ
մէկ քանի տեղերը իրենց քահանաները ունին
թէ և, սակայն Գաթիկոսեանի Վիճակին մէջ
1000 տունէ աւելի ժողովուրդ առանց քահա-
նայի կը մնան և զուրկ կը գտնուին կրօնա-
կան միջնորդութենէ:

—Աղբարեան գրուած է պատրիարքարան
թէ Նարեկայ վանքը քայքայման վիճակին հա-
սած ըլլալով, այդ դարաւոր միաստանին նո-
րագութիւնը անհրաժեշտ է: Այդ նորագութիւ-
նը գլուխ հանելու համար բարեբարի մը նը-
պատարին և ձեռնադրութեան պէտքը կը զգաց-
նեն:

—Մոյլ առաջնորդութիւնը միանգամայն
ընդհանուր վանահայրութիւն է ս. Կարապետի,
ս. Առաքելոյ, ս. Յովնանու, ս. Դանիէլի, ս.

Աղբարեայ, ս. Մատնաձանուց միաստաննե-
րուն, որոնք խարխլած և օգնութեան կարօտ
վանքեր են: Կը լսենք թէ տեղւոյն պատրիար-
քական փոխանորդ Տ. Գրիգ. Վ. Նախագիր
է ս. Կարապետի վանքին մէջ որբանոց վար-
ժարանէն զատ ընծայարան մը բանալ ամ-
բող Վիճակին քահանայացուները կրթելու
նպատակով: Ասկէ զատ Տ. Գրիգ. Վ. վանքին
սուած ընկական այցէն յետոյ դիմումներ ը-
րած է եկեղեցաւոր ու բարեխնդ անձնաւորու-
թիւններու վերանորոգելու համար վանքին
խարխլած մասերը: Այս նպատակաւ ըլլալիք
նպատակներ եթէ պատրիարքարան զրկուին,
ստացուելով պիտի յատկացուին նպատակին:

Մոյլ մէջ քահանայից յատուկ ընծայարան
մը բանալու այս ծրագրին յաջողութիւնը,
ինչպէս նաև վանքերու նորագութեան գործը
պատր. փոխանորդին պատու բերելիք գոր-
ծեր պիտի ըլլան:

—Տրայիգոնի հայ ուխտաւորներու թիւը
մինչև հիմա հասեր է 350-ի: Քրիստոնէութեան
ամենէն աւելի նուիրական վայրերը այցելող
հայ ուխտաւորներու թիւը մեծ առաւելութիւն
մը ցոյց չի տար ամեն տարի, մինչդեռ ուրիշ
ազգեր աւելի ստուար թուով կը գիմեն Երու-
սաղէմ: Մեր թղթակիցը կիմացնէ թէ,
մինչև հիմա Երուսաղէմ գացող ռուս ուխտա-
ւորներու թիւը հասեր է 4500-ի և տակաւին
5—6000 հոգիի ալ կը սպասուի մինչև Զատիկ:

—Ալեքսիս գրուած է պատրիարքարան, թէ թէ և
տիկին Եկատերինէ Նատրեանց Վանայ Սալ-
նապատու աղջկանց որբանոցին 174 ոսկի
նուիրած էր. սակայն այդ գումարին 166 ոս-
կին Վանայ մէջ շինուելիք նոր բարձրագոյն
վարժարանին յատկացուցեր են: Իսկ 7 ոսկին
ալ ս. Յակոբ Թադի աղջկանց վարժարանին,
ըստ որում անցեալ տարի նոյն բարձրագոյն
վարժարանին համար յատուկ շէնքի մը կա-
ռուցման ձեռնարկուելով, անկատար մնացած
էր և աշակերտները անյարմար տեղ մը գետե-
լուած էին:

—Պոլսոյ մէջ տարածայնուած էր երէկ թէ,
Պրուսա գանուող Օսմանեան թատերական
խումբին պետ ծանօթ գերաստանապետ Միս-
կեան էֆ. մեռած է նոյն քաղաքին մէջ: Բայց
մինչև լրագրոյս հասնուը գրուած պահուն այս
տիտը լուրը հաստատող որ և է հեռագիր
կամ նամակ չենք ստացած:

(«Սուրհանդակ»)

ՄԻ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹԻՒՆ
(Համակ Սայմատից)

Կրթական գործը ընդհանրապէս Ատրպա-
տականում, մասնաւորապէս Սայմատում միշտ
էլ անմիջապէս, անկերպարան վիճակի մէջ է
եղել, չը հաշուելով մի երկու բացառիկ տարե-
ներ, որոնք մի մի լուսաւոր կետեր են կազ-
մում ընդհանուր խաւարի մէջ: Կրթութիւնը
բաւականին ուշ ընդունվիլ է որպէս կարիք,
կեանքի անհրաժեշտ պահանջ: Ինքնուրու-
թեաններին Սայմատի բովանդակ հայ ժո-
ղովուրդը խարխալում էր թանձր խաւարի
աշխարհում: զարդը իսկական մարդ վեր-
բաժ գոյութիւն չունէր: Եղածները կրել են
խիստ խաղաղական ուսումնարանների կնիք:
Այսպէս էին տղայոց զարգացումը, տղայոց
կրթութիւնը:

Իսկ աղջկանց կրթութիւնը: Գրեթէ չը կար:
Միշտ էլ և ամեն տեղ առաջնութիւն տը-
վում է աղաներին, արական սեռի կրթու-
թեան: Նոյնը կատարվիլ է Սայմատում. ու-
րիշ կերպ էլ չէր կարող լինել: Գրեթէ-կարգալը
պէտք է տղային, որովհետեւ նա հաշիւ պիտի
պահէ, առևտուր անէ, փող աշխատէ, իսկ
աղջկանին ինչպէս համար է եւ ժողովրդի, զար-
գացման այդ աստիճանի վրա կանգնած ժո-
ղովրդի տրամաբանութիւնը հասնում է այն
եզրակացութեան, թէ աղջկան կրթութիւն
պէտք չէ: Տարիներ են հարկաւոր, անհրա-
ժեշտօրէն պիտի դան և անցնեն սերունդներ,
որ փոխվի իրականութիւնը, յեղաշրջվի այդ
տրամաբանութիւնը:

Այդ ժամանակ իսկապէս աղջկանց կրթու-
թիւնը շատ քչերն էին գտնում անհրաժեշտ,
գրեթէ չը կային ուսումնարաններ, նոյն իսկ
վտանգաւոր էր համարվում այդ: Բայց իրօք
անցնում են տարիներ և հասնում է այդ ժա-
մանակը: Այդ միջոցին,—մօտ տաս տարի սը-
րանից առաջ—ոչ միայն աղամարդիկ էին գե-
տակցում աղջկայ կրթութեան անհրաժեշտու-
թիւնը, այլ և կանայք: Այդ այն ժամանակն
էր, որ Սայմատում կազմվեց «Բաֆֆի» կա-
նանց բարեգործական ընկերութիւնը, որը
նպատակ էր դրել մղում, զարկ տալ յատկա-
պէս աղջկանց կրթութեան: Եւ ահա նա այդ

նպատակի համար ծառայել է տաս տարուց
աւելի և այժմ էլ շարունակում է: Այդ ընկե-
րութեան անդամուհիները կազմված են բա-
ցառապէս Դալասար գիւղի կանանցից և հէնց
սկզբից ի վեր նրա գործունէութիւնն էլ կեն-
տրօնացած է եղել այդ գիւղում: «Բաֆֆի»
ընկերութիւնը պահել և պահում է Դալասարի
գաղութում մի վարժուհի: Ահա նրա գործու-
նէութիւնը. նա թէ և աւելի լայն նպատակ
աղջկանց լուսաւորութեան, բայց այդ իրա-
գործելու համար մինչև այժմ նրա նիւթական
միջոցները չեն հերել և նա սահմանափակվիլ
է միմիայն Դալասար գիւղով:

Որ «Բաֆֆի» կանանց բարեգործական ըն-
կերութիւնը առաջնում իրական օգուտներ է
տուել, հող և ժողեր պատրաստել, սերունդ-
ներ կրթել, որոշ չափով հիմք դրել աղջկանց
կրթութեան, այդ մեզանից ոչ ոք չէ կարող
ուրանալ և նա արժանի է գնահատութեան:
Այն, ես անկեղծ գնահատում եմ նրա անցեալ
գործունէութիւնը. իսկ ներկային: Նոյնը չեմ
կարող գրականապէս ասել ներկայի վերաբեր-
մամբ: Ահա ինչպէս կանանց ընկերութիւնը
նիւթական օժանդակութիւն մեծ մասով
ստացել է գրաւի և դրանից վճարել վարժու-
հու ուսմանը, որովհետեւ աշակերտուհիներից
թողիկ չէր ստացվում, միայն այս տարի
ստացվում է, այն էլ նախն գումար: Դալասա-
րը այժմ համարվում է ամբողջ Սայմատում
ամենահարուստ գիւղը, ուր կենտրոնացել են
հարուստ վաճառականները, վաճառականներ,
որոնցից երկուսն անգամ կարող են, այն էլ
առանց ծանրութեան, պահել միջոցաւան, նոյն
իսկ երկաթաւան երկաթն ուղարկ, դեռ ուր մը-
նաց բոլոր գիւղացիները: Ուրեմն էլ ինչպէս
համար է կանանց ընկերութեան օժանդակու-
թիւնը այնտեղ, ուր կարիք չը կայ նը-
բան: Դուրս է գալիս այն, որ կապիւնելով,
հազար ու մի չարչարաններով գանձված կա-
նանց բարեգործական ընկերութեան գումարից
օգտվում են ունեւորները: Ուրիշ ինչ կերպ
բացատրել. ահա այստեղ է, որ բարեգործու-
թիւնը իր իսկական գործը չէ կատարում և
աւելի մարդկանց փչացնում:

Ի նկատի ունենալով այս հանգամանքը, մի
և նոյն ժամանակ գնահատելով նրա անցեալը
և նախանձախնդիր լինելով կանանց բարե-
գործական ընկերութեան յարատուութեանը ու
աղջկանութիւններին, զալիս եմ մի առաջարկ
անելու, մի փոփոխութիւն առաջարկելու նրա
գործունէութեան մէջ: Եթեք է մի կողմ թող-
նել Դալասարը, նա արդէն կարող է կանոնա-
ւոր դպրոց պահել և հասկացել է աղջկանց
ուսման անհրաժեշտութիւնը: Ես առաջարկում
եմ ընտրել մի խուր, մոռացված և արքատ
գիւղ, մի անկիւն, ուր անհրաժեշտութիւն
կայ բարեգործութեան և այստեղ իր իսկական
դերը կը կատարէ: Այսպիսի խուր և մոռաց-
ված անկիւններ շատ կան Ատրպատականում,
ինչպէս և Սայմատում: Ահա այդ դէպքում
միայն «Բաֆֆի» կանանց բարեգործական ըն-
կերութիւնը ծառայած կը լինի իր ծրագրած
և բուն նպատակին և կատարած գործը կը
լինի իսկական բարեգործութիւն, գնահատու-
թեան և շնորհակալութեան արժանի գործ,
հակառակ պարագայում նա կը մնայ ապար-
գիւն, անօգուտ:

Արծաթեղեղով և առաջարկելով այս հարցը
կանանց բարեգործական ընկերութեան յար-
գելի անդամուհիների լուրջ հայեցողութեանը,
լիայոյս եմ, որ անուշադրութեան չի մատնվի
և կունենայ որոշ հետեանք:

Ե. Յարապետ

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐԸ

ՌՈՒՍՍԻՑ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԵՑ

18 մարտի

ՄէՌԻԼ: («Մշակ», գործակ.): Լուրերին նայե-
լով, 500 արձակված իզրէացի դիւնդակներ ա-
պստամբութիւն բարձրացրին Պէրսիանի մօտ:

ՄՈՍԿՎԱ: Մարտի 18-ին տօնից իր հարիւ-
րամեայ յօրեւանը պատմութեան և ուսական
հնութիւնների Կայսերական ընկերութիւնը:
ԿՐՕՆԵՏՄԱ: Բեկիլից եկաւ սառցահատ «Եր-
մակը» և ձեռնարկեց սառցահատութեան մի-
ջին նաւահանգստում և փոքր նաւակայանում:
«Երմակը» շուտով կը գնայ Պետերբուրգ:

ԲՈՒԿԵՆՆՈՒՄ-ԱՅՐԵՄ: Կառավարական զորքը
մարտի 18-ին գրաւեց Բեկիլը: Ուսումնա-
րարները փախան դէպի արեւելք:

ԼՕՆԻՆՆՈՒ: Անգլիական ծովապետութիւնը ո-
րոշեց մտցնել Մարիոնի հեռագրական սիս-
տեմը նաւատորմի նաւերի վրա:

ՄՕՖԻԱ: (Յատուկ): Հաւատարմ աղբիւրից

հաղորդում են, որ լուրերը Կ. Պոլսից այս
ստանալան չէտանքի երեման մասին տարած-
վում են այն նպատակով, որ թագցնեն թիւր-
քերի գործած անգլութիւնները: Գիտեալ դե-
ղը, Կունանօվեան շրջանի, յարձակումը կրեց
60 ասկէրներից Ալի օֆիցէրի հրամանատա-
րութեան ներքոյ:

ԲԵԼԳԻՆ: «Կառավարական Լրագրում»
հրատարակված է թէ 12 օֆիցէրներ արձակ-
ված են պաշտօնից կենսաթոշակով, որոնց
մէջ գտնվում են Միչիչ, Իսակովի, Մելիչ-
վիչ և Լուկիչ:

Կ. ՊՈԼՍ: Յոյն Վասիլի Սրիստոմանոս եր-
կու անգամ արքանակ արձակեց բոլորա-
կան միտրապոլիտ Գերասիմի վրա Ստրու-
ցում, բայց վրիպեց: Յանցաւորը ընտնվւ է:

ԲԵՐԼԻՆ: Այն լուրը, թէ Վիլհելմ կայսրը
կանգ առաւ վերադարձին Արքայիւմ, կայսր
Ֆրանց-ժոզէֆի հետ տեսակցելու համար, գուրդ
է որ և է հիմբից:

ՊԱՐԻՉ: «Petit Journal»-ին հաղորդում են
Լօնդոնից, որ Բ. Դուրը բողոք յայտնեց անգ-
լիական և ֆրանսիական կառավարութիւննե-
րին այն առիթով, որ իբր թէ այդ երկու կա-
ռավարութիւնների մէջ համաձայնութիւն է
կայացել եգիպտոսի վերաբերմամբ, առանց իր
հաւանութեան: Այդպիսի բողոք ստացվեց
Լօնդոնում և խեղդիվ կողմից:

19 մարտի

ԲԵՐԼԻՆ (յատուկ): Մեուլից եկած լուրերին
նայելով, եպիսկոպոսական զորքերը հասան Դաշ-
կէն գետին: Եպիսկոպոսական հետեակի 53 հոգի,
որոնք առաջ էին խաղացել գետից դէպի հիւ-
սիս, ենթարկվեցին կողակների յարձակման և
ջարդվեցին:—Զօրքի հոտ մնացած և եպիսկո-
պոսական զորքանութեան խստութեամբ պահված
անգլիական թղթակիցները դժգոհութիւն են
յայտնում: Ոգևորութիւնը կապօնացիների օգ-
տին նկատելի կերպով թուլացել է նոյն իսկ
Լօնդոնում:

ԲԵՐԼԻՆ, (Յատուկ): Եպիսկոպոսից ստաց-
ված մասնաւոր տեղեկութիւններին նայելով՝
միկաղոն իր գլխաւոր կայանով շուտով կը տե-
ղափոխվի Կօրէա: Եպիսկոպոսական Սասթրօ նա-
ւահանգստում վառօդի պահեստը պայթեց:
Պատճառը յայտնի չէ, Զորս մարդ սպանված
է, 5 վիրաւորված:

ԼՕՆԻՆՆՈՒ: (Բէյտ, գործ.): Գործակալութիւնը
խմացաւ, որ ուսմանի կողմից Նիւշուանը
պատերազմական գրութեան մէջ յայտարարե-
լը անսպասելիութեան տպաւորութիւն է գոր-
ծել: Այս կարգադրութեամբ Ռուսաստանը իր
վրա պատասխանատուութիւն է վերցնում այն
բողոք ֆլուսների համար, որ կարող են կրել
չէզոք պետութիւնները: Գործերի այս նոր
գրութիւնը կարող է թելադրել եպիսկոպոսնե-
րին՝ յարձակում գործել այս քաղաքի վրա,
որովհետեւ, Ռուսաստանի վարմունքն ի նկատ
աւելնելով՝ Եպիսկոպոս այլ և ու ուղարկութիւն
չը պիտի դարձէ օտար պետութիւնների վրա:

ՄՕՍԿՎԱ: Թագաւոր Կայսրից հետեւեալ հե-
ռագիրն է ստացել Ռուսաստանի պատմութեան
և հնութիւնների ընկերութիւնը. «Ռուսական
պատմութեան և հնութիւնների կայսերական
ընկերութեան հարիւրամեայ յօրեւանի օրը
ես ուրախ եմ վկայելու, որ ընկերութեան
աշխատանքները թանկագին գործերով հարու-
սացրին պատմական գիտութեան թանգա-
րանը, որ այնքան կարևոր է ազգային ինք-
նահանգութեանը զարգացնելու համար: Ող-
ջունելով ընկերութիւնը՝ սրտանց ցանկանում
եմ նրան ապագայում ևս բարգաւաճում յօ-
գուտ գիտութեան և հայրենիքի: Նիկոլայ»:

ԿԱԼԿԻՆՍՏԱ: Սորբերաբանի նիստում փո-
խարան յայտնեց, թէ հնգկատարան շնորհիւ
իր տեղագրական պայմաններին մի մեծ առ-
բողի նմանութիւն ունի: Լեռների կազմած
պատնէշների յետեւ ձգւում է ամրոցային
թուրք: Մենք չենք ուզում տրեղ այս խմբին
բայց և չենք կարող թող տալ, որ նրան դըռ-
աւէր մեր թշնամին: Երբ այնտեղ մուտք են
գտնում մեզ համար թշնամական աղբեցու-
թիւններ՝ մենք հակադրված ենք լինում այս-
պիսի երեւոյթներին դիմադրել, հակառակ դէպ-
քում մը ստեղծվի այնպիսի դրութիւն, որ կը
սպառնայ մեր անկախութեանը: Սրանում է
կայանում գործերի դրութեան գաղափարը Ա-
րաբիայում, Պարսկաստանում, Տիբեթում և Սիւա-
մում»:

Կ. ՊՈԼՍ: Ռուսաւորները Մէկկայից վե-
րադառնալու ժամանակ բեղութիւնները կտոմ-
րեցին նրանցից մեծ բազմութիւն: Ասում են՝
սպանվածների թիւը հասնում է 4000-ի:
Մեծամասնութիւնը բաղկացած էր պարսիկ-
ներից և հնդկներից: Այս ուխտաւորները
կտոմրածի մասնակցին այն պատճառով, որ

